

Titel: BREV (1849-01-14)

Citation: "BREV (1849-01-14)", i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 79. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000040.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Breve fra danske Krigsmænd,

Tønne Petersen til sin Kone.

1sde Forstærknings-Bataillon. Vordingborg-Egnen.

Vilslev 14 Januar 1849.

Kjære elskelige bedste Kone!

Jeg kan nu, Gud være lovet, glæde Dig med den Tidende, at jeg atder er sund og frisk. Jeg forlod Sygehuset igaar, som var den 13de, og er atder i mit gamle Kvarteer; der laa dit Brev og ventede paa mig ... Du maan gjemme mine Breve til en Erindring om din Kjære Mand; thi ingen as os need, om vi nogensinde mere er saa lykkelige at mødes igjen. Thi paa lige Tid seer det farligt ud med Krigen, og den vil vist udbryde endnu meer frygtelig og med større Anstrengelse paa begge Sider end sidsde Aar, og der vil vanke blodige Pander; men vi vil trøse os ved det Bedsde og især ved, at hvem Gud vil bevare, han er uden Fare. Skriv mig snart til og fortæl mig Priserne paa Sæden, og om Du har solgt nogen Havre siden, og ligeledes hvad Herremanden sagde, om Du har talt med ham. Thi jeg indseer meget godt, Kjære Ven, at det vil blive haardt for Dig at betale Udgifterne; men jeg beder Dig, giv Dig tilfreds, thi det kan maaskee gaae bedre end Udseendet er paa lige Tid, og Du kan troe, bedsde Ben, at jeg tænker lige saa meget paa vor Gjæld og Udgifder som Du, men jeg har et godt Haab. Naar blot Krigen kunde faae en Ende og jeg kunde komme sund og frisk hjem til Dig, bedsde Kone, das. 80vilde vi stræde tilsammen og omgaaes hinanden i Enighed og Kjærligheb, og naar saa Gud vilde lægge sin Velsignelse til, saa kom vi nok med Tiden ud af det. Og det skulde gjøre mig ondt, om Nogen skulde bedrages det Ringesde fra for deres gode Villie; men det skulde bedrøve mig ligesaa meget, hvis Du vilde fortrybe, at Du saa tidligt blev Kone og fik saa store Sorger; thi jeg fortryder ikke, at jeg er HunsMand og er i Gjæld, og meget mindre, at jeg er din Mand. Nei! det kan jeg ikke fortrybe, hvordan det end gaaer for os, gode Ben. Paa lige Tid er Havren her lige saa byr som Rugen, den kosder 5 Mk. lybsk, hvilket er 16 Rigsbankmark, og det er Ufreden, der har forstyrret Komhandelen, men vi vil haade en bedre Tid. Hvis Du vil, saa troer jeg vist, at det var bedst, Du saae at saae min Broder hjem til Maidag at hjælpe Dig med alle Dele, thi mig kan Du ikke vende saa hastig. Nu bedes Du at hilse alle Slægtninger og Venner fra mig, og Du, kjære, byrebare Kone, Du hilses tusinde Gange paa det Kjærligsde og Venligsde fra din evig elskende Ven. Nu vil jeg slutte mit Brev og ønske det maatte træffe Dig og Søn og Søsder ved en god Helsen. Nu kjære Kone, Adiø, Levvel til vi sees igjen, det ønsker af Hjerdet din til Døden tro hengivne Mand og bedsde Ven

Tønne Petersen.

Min gode Maren Kirstine levvel! Levvel! Levvel!